

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/766/2025/13856/RN

Katowice, dnia 27.11.2025r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania inwestora – P D M, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie – zawartego w piśmie z dnia 20 sierpnia 2025r., znak: W/.../2025, zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 7 sierpnia 2025 roku odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów” planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych (znak: GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025)”, od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., o treści sentencji: „orzekam odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Anna Kajzerek – Dziwoki

Rafał Zarzycki

na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2025r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 oraz art. 107 § 1 i § 3 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572 z późn. zm.), art. 59a ust. 3 pkt 1 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku inwestora – P D M, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie – zawartego w piśmie z dnia 12 czerwca 2025r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul.

Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył inwestor – P D M, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 20 sierpnia 2025r., znak: W/.../2025, zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 7 sierpnia 2025 roku odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów” planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych (znak: GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025)”), odwołująca się strona wyraziła niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzuciła m. in. naruszenie:

- 1) art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ organ administracji publicznej nie działał na podstawie przepisów prawa;
- 2) art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ organ administracji publicznej nie stał na straży praworządności, a w toku postępowania z urzędu lub na wniosek stron nie podjął wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli;
- 3) art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ organ nie prowadził postępowania w sposób budzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności oraz równego traktowania;
- 4) błędną interpretację co do niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia. W uzasadnieniu odwołania odwołująca się strona przedstawiła stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 2 września 2025r., organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści ww. pisma organ pierwszej instancji przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 10 września 2025r., organ pierwszej instancji przesłał do organu odwoławczego dodatkowy dokument.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – P D M, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie – pismem z dnia 12 czerwca 2025r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko”, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 1 i art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do organu pierwszej instancji o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul. Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026. W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 oraz o których mowa w § 32 ust. 1 pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i

46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1361 z późn. zm.) (§ 2 ust. 1 pkt 47 ww. rozporządzenia) i punkty do zbierania, w tym przeładunku odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych (§ 3 ust. 1 pkt 83 lit. b ww. rozporządzenia). Dalej wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia będzie niezbędna do uzyskania zezwolenia na przetwarzanie i zbieranie odpadów. Do ww. pisma inwestor dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: raport o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, sporządzony w maju 2025r.; mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; kopę mapy ewidencyjnej zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; wypis z rejestru gruntów dla działek inwestycyjnych; zaświadczenie o liczbie podmiotów ewidencyjnych; oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 12 czerwca 2025r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się m. in.:

- 1) wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej pobrany dla inwestora w dniu 18 czerwca 2025r.;
- 2) wydruk uchwały Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych Nr VI/63/19 z dnia 26 marca 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne, opublikowanej w Dz. Urz. Woj. Śl. z dnia 28 marca 2019r. pod poz. 2481;
- 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne Nr WIM.6234.2.2025 z dnia 23 czerwca 2025r.;
- 4) pismo organu pierwszej instancji Nr WIM.6234.2.2025 z dnia 23 czerwca 2025r.

Pismem Nr GMIOS.ROS.6220.8.2025z dnia 24 czerwca 2025r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował inwestora o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul. Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026.

Obwieszczeniem Nr GMIOS.ROS.6220.8.2025z dnia 24 czerwca 2025r., organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul. Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026.

Pismem Nr GMIOS.ROS.6220.8.2025z dnia 25 czerwca 2025r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego”, organ pierwszej instancji poinformował inwestora o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego, a także o brzmieniu art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego i istotnych okolicznościach w sprawie.

Obwieszczeniem Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 25 czerwca 2025r., organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w sprawie oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego, a także o brzmieniu art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego i istotnych okolicznościach w sprawie.

Z akt sprawy wynika, że inwestor reprezentowany przez pełnomocnika, w dniu 17 lipca 2025r., zapoznał się z aktami sprawy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r. orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się inwestor – P D M, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie – i w terminie złożyła odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 20 sierpnia 2025r., znak: W/.../2025, zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 7 sierpnia 2025 roku odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów” planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych (znak: GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025)”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku

pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy dalszych ustępów tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 80 ust. 2 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

W świetle ust. 3 ww. artykułu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepis art. 59a ust. 2 stosuje się.

Elementy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zostały określone w art. 82 ww. ustawy.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

Przepis ust. 2 ww. artykułu określa dodatkowe wymogi uzasadnienia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wskazany w tym przepisie.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul. Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 47 oraz o których mowa w § 32 ust. 1 pkt 83 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach inne niż wymienione w pkt 41 i 46, w tym składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 41, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1361 z późn. zm.) (§ 2 ust. 1 pkt 47 ww. rozporządzenia) i punkty do zbierania, w tym przeładunku odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych (§ 3 ust. 1 pkt 83 lit. b ww. rozporządzenia).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na

środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania inwestora – P D M, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie – zawartego w piśmie z dnia 20 sierpnia 2025r., znak: W/.../2025, zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 7 sierpnia 2025 roku odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów” planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych (znak: GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025)”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że ww. odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyła zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyła decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady –

jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania inwestora – P D M, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie – zawartego w piśmie z dnia 20 sierpnia 2025r., znak: W/.../2025, zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 7 sierpnia 2025 roku odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów” planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych (znak: GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025)”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., którą tenże organ odmówił zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać

sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję. W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję. W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione. W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione. Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż pozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie. Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy: 1) ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego, 2) wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie, 3) dokonanie interpretacji tego

przepisu, 4) subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną, 5) ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia. Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 oraz art. 107 § 1 i § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 59a ust. 3 pkt 1 i art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, po rozpatrzeniu wniosku inwestora zawartego w piśmie z dnia 12 czerwca 2025r., w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul. Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026, odmówił zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia ww. odwołania Kolegium zauważa, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że zaskarżoną decyzją Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., organ pierwszej instancji, odmówił zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych z uwagi na fakt, że w jego ocenie realizacja tego przedsięwzięcia jest sprzeczna z ustaleniami miejscowego

planu zagospodarowania przestrzennego. W uzasadnieniu tej decyzji wskazał, że: „(...) Podstawą odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia jest niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W toku postępowania zgodnie z treścią pisma znak: WIM.6234.2.2025 Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 23 czerwca 2025r. ustalono następujące okoliczności: „[...] zgodnie z obowiązującym Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych miasta Łaziska Górne, zatwierdzonym uchwałą Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych nr VI/63/19 z dnia 26 marca 2019r. (Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z dnia 28 marca 2019r. poz. 2481): działka Nr: 2713/58 położona: ul. Cieszyńska objęta jest strefą urbanistyczną: C1P co oznacza: tereny obiektów produkcyjnych, baz składów i magazynów; działka Nr: 2709/58 położona: ul. Cieszyńska objęta jest strefą urbanistyczną: C1P co oznacza: tereny obiektów produkcyjnych, baz składów i magazynów, objęta jest strefą urbanistyczną: A6ZL co oznacza: tereny leśne. [...] Uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne, dzięki ustaleniom zawartym w tekście uchwały, zapewnia odpowiednią kompozycję urbanistyczną miasta, które po wprowadzeniu ustaleń planu, będzie mogło zostać zagospodarowane w bardziej efektywny sposób. Intencją ww. planu miejscowego było między innymi ograniczenie na terenie miasta miejsc/punktów zbierania i przetwarzania odpadów. Dlatego też w obowiązującym Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych miasta Łaziska Górne (...) wyznaczono tylko jeden teren, na którym zbieranie oraz przetwarzanie odpadów jest dopuszczalne i jest to obszar objęty strefą urbanistyczną A2P: „§ 16. 1. Wyznacza się tereny obiektów produkcyjnych, baz, składów i magazynów, oznaczone na rysunkach planu symbolami: A1P, A2P, C1P – C5P, D1P – D4P, E1P, dla których ustala się: 1) przeznaczenie podstawowe: obiekty produkcyjne, bazy, składy i magazyny; 2) przeznaczenie dopuszczalne: a) obiekty zaplecza technicznego, socjalnego i administracyjno – biurowego, b) obiekty związane z ekspozycją i dystrybucją wyrobów produkcji, c) usługi. 2. W terenach wyznaczonych w ust. 1 ustala się następujące warunki zagospodarowania terenu i kształtowania zabudowy: 1) maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy – 70 %; 2) wskaźnik intensywności zabudowy: (...); 3) maksymalna wysokość zabudowy: a(...); 4) minimalny wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej (...); 5) dopuszcza się lokalizację punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych oraz instalacji do kompostowania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji na terenie o symbolu A2P.”. W związku z powyższym budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów jest niezgodne z planem Miejscowym.” (...) Wskazany fakt niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Burmistrz Miasta Łaziska Górne uznał za udowodniony, opierając się na pismach znak: WIM.62.34.2.2025 Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 23 czerwca 2025r., treści uchwały Rady Miejskiej w Łaziskach Górnych Nr VI/63/19 z dnia 26 marca 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych Miasta Łaziska Górne (Dziennik Urzędowy Województwa Śląskiego z dnia 28 marca 2019r. poz. 2481) oraz kształcie planowanego przedsięwzięcia opisanego w raporcie. (...).”

Stanowiska organu pierwszej instancji w ww. zakresie Kolegium nie podziela.

W ocenie Kolegium z akt sprawy oraz z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika bowiem by planowane przedsięwzięcie było niezgodne z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zdaniem organu pierwszej instancji „(...) w obowiązującym Miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w granicach administracyjnych miasta Łaziska Górne (...) wyznaczono tylko jeden teren, na którym zbieranie oraz przetwarzanie odpadów jest dopuszczalne i jest to obszar objęty strefą urbanistyczną A2P (...)”, przy czym zapis § 16 ust. 1 pkt 5 tego planu stanowi, że dopuszcza się lokalizację punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych oraz instalacji do kompostowania odpadów komunalnych ulegających biodegradacji na terenie o symbolu A2P. Zapis ten nie świadczy o tym, że na terenie oznaczonym w planie symbolem C1P nie jest możliwa realizacja planowanego przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o

wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów”, planowanego do realizacji w Łaziskach Górnych przy ul. Cieszyńskiej na działkach numer: 2709/58 i 2713/58, obręb 0026. Kwesta ta nie została zbadana przez organ pierwszej instancji i w odpowiedni sposób uzasadniona. Nadto w toku postępowania organ pierwszej instancji nie zbadał zgodności planowanej inwestycji z zapisami całego obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym z zapisami § 4 tego planu, ze szczególnym uwzględnieniem ust. 2 ww. paragrafu.

Analiza akt sprawy prowadzi zatem do wniosku, że w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści.” (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebranych przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte – rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego,

jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzyć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13).”

Kolegium zauważa w tym miejscu, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 23 grudnia 2024r., sygn. akt: II SA/Gl 1566/24 wskazał, że: „(...) Trafne pozostawało stwierdzenie organu odwoławczego co do niepełnej analizy zapisów planu miejscowego (...) Jak wynika z uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji, dokonując analizy zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego Uchwałą Nr [...] Rady Miejskiej w D. z dnia [...] r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta D. dla terenów położonych w rejonie ulic: [...], [...], [...], [...] – etap I (Dz. Urz. Woj. Śl. z [...] r., poz. [...]), organ pierwszej instancji wziął pod rozwagę jedynie zapis § 4 ust. 2 pkt 3 lit. d ww. planu miejscowego (str. 10 uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji). Analiza, jak słusznie odnotował organ odwoławczy, nie odnosiła się w żadnej części do zapisów § 8 ust. 3 planu (str. 17 – 18 uzasadnienia decyzji organu odwoławczego) dotyczących terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem [...], na którym położone są działki inwestycyjne. Zarzut naruszenia art. 138 § 2 w zw. z art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 k.p.a. w zw. z art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku (zarzut nr 2 i 3 petitum skargi) pozbawiony jest podstaw. (...)” (CBOSA).

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 maja 2025r., sygn. akt: III OSK 622/25, wskazał, że: „(...) Prawidłowo Sąd I instancji wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż jak wynika z uzasadnienia decyzji organu pierwszej instancji, dokonując analizy zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyjętego Uchwałą Nr XLIII/774/2022 Rady Miejskiej w [...] z dnia 18 maja 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta [...] dla terenów położonych w rejonie ulic: [...], [...], [...], [...] – Etap [...] (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2022r., poz. 3489), organ pierwszej instancji wziął pod rozwagę jedynie zapis § 4 ust. 2 pkt 3 lit. d ww. planu miejscowego, jednocześnie analiza nie odnosiła się w żadnej części do zapisów § 8 ust. 3 planu dotyczących terenu oznaczonego na rysunku planu symbolem [...], na którym położone są działki inwestycyjne. (...)” (CBOSA).

Zatem uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Kolegium zauważa również, że z akt sprawy, w tym z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika kto jest faktyczną stroną w tym postępowaniu. Organ pierwszej instancji wskazał co prawda w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że kwestię tę zbadał i ustalił, że stron jest więcej niż 10. Przy czym z materiału dowodowego nie wynika kto konkretnie jest stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją. Brak jest również wykazu stron postępowania.

W ocenie Kolegium takie działanie nie jest jednak wystarczające i w ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

W świetle powyższego – z uwagi na stwierdzone uchybienia – również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałyby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną

orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołujący się podmiot na prawach strony i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania inwestora – P D M, przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: „M D U” z siedzibą w Mikołowie – zawartego w piśmie z dnia 20 sierpnia 2025r., znak: W/.../2025, zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Burmistrza Miasta Łaziska Górne z dnia 7 sierpnia 2025 roku odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa instalacji do przetwarzania odpadów budowlanych o wydajności do 100 Mg/h wraz z niezbędną infrastrukturą oraz zbieranie odpadów” planowanego do realizacji na następujących działkach posiadających numery: 2709/58 i 2713/58, położonych przy ul. Cieszyńskiej w Łaziskach Górnych (znak: GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025)”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr GMiOŚ.ROŚ.6220.8.2025z dnia 7 sierpnia 2025r., Kolegium zauważa, że podniesione w ww. odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniach na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji. Kolegium dodatkowo wskazuje, że w złożonym odwołaniu ww. stowarzyszenie nie wskazało zarzutów do ww. postanowienia organu współdziałającego, wobec czego Kolegium nie mogło się do nich ustosunkować.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Robert Nowicki
dokument podpisany
elektronicznie

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Anna Kajzerek – Dziwoki
dokument podpisany
elektronicznie

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Rafał Zarzycki
dokument podpisany
elektronicznie

Otrzymują:

1. Inwestor – P D M, przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: „M D U”
z siedzibą w Mikołowie
Adres dla doręczeń:
ul. ,
e-Doręczenie: PUH
2. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko
3. Burmistrz Miasta Łaziska Górne
ul. Plac Ratuszowy 1; 43 – 170 Łaziska Górne
e-Doręczenie: AE:PL-42617-65021-CHDSU-19
4. aa